Quelle: https://manuscripta.at/?ID=41512
Copyright: Melk, Benediktinerstift

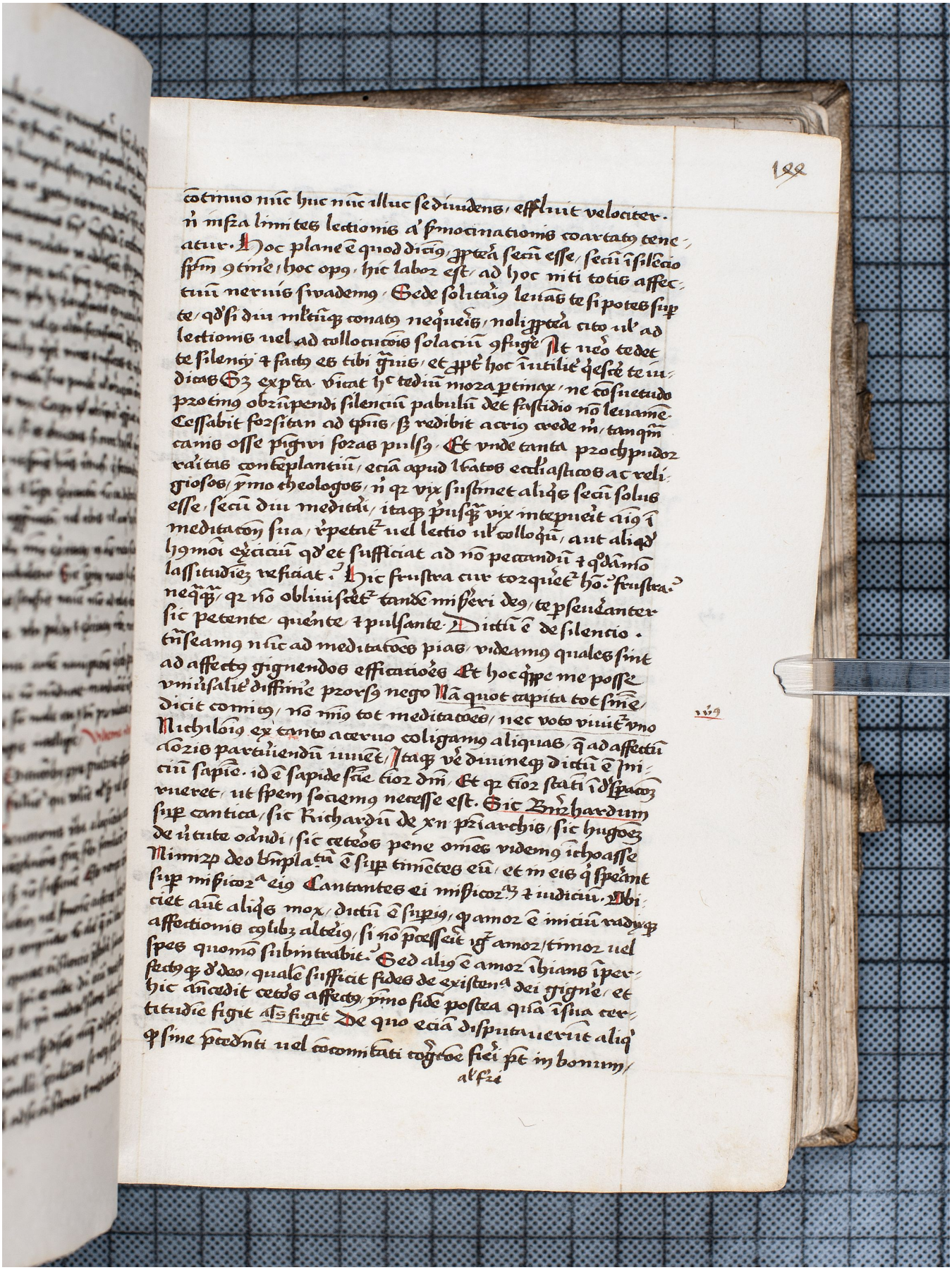

cotinuo nunc huc nunc illuc sedinudens, effluit velociter.
n' mera limites lectionis a' fmocinationis coartatio tene
atur. Hoc plane e quod dicio, ppta secu esse, secu i silecio
ffm g time, hoc opo, hic labor est, ad hoc niti totis affec
tuu nerius suademo. Sede solitaio lenias te si potes sup
te, qd si diu mtenuq conato nequeis, noli ppta cito ul' ad
lectionis uel ad collocutois solaciu gfugere. Et ne tedet
te silencio t facto es tibi gnus, et ppe hoc inutile desere te iu
dicas. Sz expta. Vicat hc tediu mora ptimo, ne cosuetudo
proximo obrupendi silenciu pabulu det fastidio no leuame.
Cessabit forsitan ad tpus, q redibit acrio crede m, tanqm
camis osse pigui foras pulso. Et unde tanta prochpudor
ra'itis conteplantiu, eciam apud lratos ecclasticos ac reli
giosos, imo theologos, n qr vix sustinet aliqs secu solus
esse, secu diu meditari, itaq pusq vix intepuerit aiq i
meditacoy sua, repetat uel lectio ul' colloquiu, aut aliqd
hmoi exercciu qd et sufficiat ad no peccandu t qdamo
lassitudiez reficiat. Hic frustra cur torquet ho. frustra.
neq, qr no obliuscet tande miseri deo, te pseucanter
sic petente, quente t pulsante. Dictu e de silencio.
tuseamo nunc ad meditacoes pias, videmo quales sint
ad affectos gignendos efficacioes. Et hoc qpe me posse
vmusalie dissime proso nego. Na quot capitu tot sme
dicit comio, no mio tot meditacoes, nec voto vnuet vno
Nichiloio ex tanto acerno coligamo aliquas, q ad affectu
dozis partuiendu iuuet, itaq ve diuneq dictu e mi
ciu sapie. id e sapide sue tior dm. Et qr tior stati i dspecoz
vueret, ut spem socemo necesse est. Sic Bzhardum
sup cantica, sic Richardu de xn priarchis, sic hugoez
de uitute oandi, sic ceteos pene omes videmo ichoasse
Mimzp deo tmplatu e sup timentes eu, et in eis q spirant
sup misicoza eio. Cantantes ei misicoz, t iudicu. Ubi
cicet aut aliqs mox, dictu e supio, q amoz e inicium radiq
affectionis colubz altero, si no processerit ipse amoz, timoz uel
spes quomo subintrabit. Sed alio e amoz ihians iper
fecto q d deo, quale sufficit fides de existenia dei gigne, et
hic accedit ceteos affectos, imo fide postea quia i sua cer
titudie figit als figit. De quo eciam disputauerunt aliq
q sme prudenti uel comitati cogitoe fidei pt in bonum,

alfzi